

-Mnogo nezaboravnih dana i još više večeri sam provela u Vašem pozorištu uživajući u lepim predstavama i koncertima. Uživala sam gledajući prelepe predstave opere, drame i baleta. Sedeći u Vašem teatru upijala sam lepotu zvuka, glasa i muzike. To me je ojačalo i držalo da doživim 80 godina života i 65 godina redovnog dolaženja na predstave. Kako su se srele, za mene dva velika jubileja – proslava 150. godišnjice utemeljenja Srpskog narodnog pozorišta i moj daleko skromniji jubilej, red je da Vašoj Upravi među prvim čestitam godišnjicu postojanja...

Pismom ovog sadržaja Ružica Isakov, od 15. februara 2011. godine, zaljubljenik u pozorište, sa stalnim sedištem br. 13, u prvom redu, čestitala godišnjicu ovoj renomiranoj kući i poželela još mnogo uspešnih sezona, potisavši se skromnim, *vaš odani gledalac*, ali ona je mnogo više od toga.

Ružica Isakov je rođena u Zrenjaninu od majke Ester i oca Novaka, a kada joj se otac premestio sa službom u Novi Sad, postala je pravom Novosađankom. U Novom Sadu završila je srednju, a potom i Višu ekonomsku školu.

Njen život obeležile su dve velike ljubavi. Jedna, koju je živela danju, a druga, kojoj se prepuštala noću.

U veslački klub „Danubius 1885.“ uveo ju je trener mladih veslača, Aca Pavlović, a kada je jednom tamo ušla, nije se smirila dok nije osvojila vrh. Pošto je iz škole dovela svoje tri drugarice, četverac u sastavu: Ružica Isakov, Nada Mijatović, Jelena Milošević i Mira Glavardanov, već sledeće godine pošao je u pohod na odličja i medalje. Godine 1948. učestvuju kao „fenjeraši“ na državnom prvenstvu u Dubrovniku, pa sledeće godine u Šibeniku, do regate na Bledu, gde ih je pobeda na tromeču reprezentacija Austrije, Italije i Jugoslavije, učinila poznatima. Godine 1954. osvojile su prvenstvo države u Mariboru, što je bila i viza za Prvo evropsko žensko prvenstvo u Amsterdamu u veslanju. Ali posle državnog prvenstva, počeli su problemi i ekipa se osula. Dve članice su zamenjene, tako da se u Amsterdamu nisu okitile

medaljama, ali su veslale u finalnoj trci. Uspomene na Amsterdam, Ružicu vezuju za vožnju kraljevskom jahtom, susret sa holandskom kraljicom i još mnogo ljubaznih gesti kojima su domaćini ukazali gostoprimstvo takmičarkama iz celog sveta. Fotografija sa tog prestižnog takmičenja i danas visi na zidu veslačkog kluba.

Ljubav prema operi rodila se 17. novembra 1947. godine, kada je prvi put uživo čula Verdijevu „Travijatu“, kada ju je pozorište omađijalo i ta magija se nije izgubila do danas.

U maniru pedantnog računovođe, zvanju kojem je posvetila svoj radni vek, Ružica u kutijama, čuva *kao corpus delicti* od prve karte, programa i podele uloga za to veče, pa sve do poslednje. Prelistavajući te papirne uspomene možemo prebrojati: 28 predstava „Aide“, 22 „Bal pod maskama“, 60 „Karmen“, 39 „Kavalerija Rustikana“, 43 „Lučija di Lamermur“, 33 „Madam Baterflaj“, 88 „Nabuka“, 64 „Rigoleta“, 180 „Travijata“, ali brojke su promenljive kategorije i nisu konačne, jer Ružica i dalje živi aktivan pozorišni život. Zaključno sa februarom 2011. godine, ukupan broj posećenih predstava i koncerata bio je 4.101. Radi ilustracije to izgleda ovako:

OPERSKE PREDSTAVE	1.736
KANTATE I ORATORIJUMI	6
KONCERTI OPERSKIH PRVAKA	45
KONCERTI FILHARMONIJE I SOLISTA (RECITALI)	68
KONCERTI SOLO PEVANJA STUDENATA AKADEMIJE	18
OSTALI KONCERTI U OPERI	16

PRETPLATE, ABONOMANI – OPERA 150

POSETE DRUGIM OPERSKIM KUĆAMA 17

UKUPNO: 2.056

BALETSKE PREDSTAVE: 397

GALA KONCERTI I BALETSKA TAKMIČENJA 9

PRETPLATE, ABONOMANI – BALET 60

UKUPNO: 466

DRAMSKE PREDSTAVE 655

POSETE DRUGIM POZORIŠNIM KUĆAMA 14

PRETPLATE, ABONOANI – DRAMA 90

UKUPNO: 759

ODLAZAK NA PREDSTAVE BEZ ULAZNICA 320

ODLAZAK NA PREDSTAVE „NOVOSADSKOG POZORIŠTA“ 220

ODLAZAK NA PREDSTAVE „POZORIŠTA MLADIH“ 280

UKUPNO: 820

To su impozantne, gotovo neverovatne brojke, pokazatelji i svedočanstva prisutnosti na predstavama. Ali, Ružica Isakov nikada nije bila pasivni posmatrač onoga šta se na sceni dešava. Ona je jedan od osnivača Novosadskog pozorišta i Pozorišta mladih u Novom Sadu. Veliki je prijatelj mnogim glumcima, izvođačima. Njeno bogato iskustvo i znanje, često su reper umetnicima za dobro i manje dobro izvedenu rolu.

Ipak, i posle toliko godina provedenih u SNP-u, ne propušta da umetnicima i Upravi javno uputi najlepše želje pred svaku novu pozorišnu sezonu. To je odraz i kulture i posvećenosti, ali i velikog srca, jer ako bismo trebali Ružicu Isakov da opišemo u jednoj prosto proširenoj rečenici, to bi bilo upravo tako. Veslački klub, pozorište, članovi njene porodice, brojni mladi umetnici, odbačene životinje i svi oni koji su se našli na njenom putu, mogli su da osete to veliko srce.

Želimo joj još mnogo uspešnih pozorišnih sezona, dobrih predstava i još boljeg zdravlja.